

و گفت: «به چه چیز ملکوت خدا را تشبیه کنیم و برای آن چه مثل بزنیم؟ مثل دانه خردلی است که وقتی آن را بر زمین کارند، کوچکترین تخم‌های زمینی باشد. لیکن چون کاشته شد، می‌روید و بزرگتر از جمیع گیاهان می‌گردد و شاخه‌های بزرگ می‌آورد، چنانکه مرغان هوا زیر سایه‌اش می‌توانند آشیانه گیرند». مرقس ۴: ۳۰-۳۲

در فصل چهارم از انجیل مرقس، چند حکایت متفاوت از زبان عیسای مسیح نوشته شده است که با استفاده از صنعت استعاره، به تشریح ملکوت خداوند می‌پردازند. عیسی با این کار، حقایق مختلف پادشاهی خدا را برای مخاطبان خود روشن می‌سازد.

حکایت چهار نوع زمین (۴: ۱-۲۰) نشان می‌دهد که شنیدن موعظه پادشاهی خدا باعث نمی‌شود که همه شنندگان، آن را برای همیشه در قلبشان داشته باشند بلکه تنها زمین نیکو (آنانی که از طرف خداوند برای سکونت در این پادشاهی انتخاب شده‌اند) کلام خدا را تا حیات جاویدان در قلب خود نگاه خواهند داشت. عیسای مسیح در حکایت رشد بذر (۴: ۲۶-۲۹)، بر دو موضوع اساسی تأکید می‌کند؛ ۱- رشد اسرارآمیز و غیرقابل رویت ملکوت خداوند بر اساس خواست نیکوی او و ۲- انتظار بردبارانه خادم وفاداری که طبق مسئولیتی که به او واگذار شده، بذر را کاشته است. حکایت دانه خردل (۴: ۳۰-۳۲) بر تفاوت میان آغاز کوچک ملکوت خداوند و عاقبت عظیم آن در شکل کامل خود (جلال ابدی) تأکید می‌کند.

نجات‌دهنده ما، عیسای مسیح، می‌گوید که پادشاهی خداوند مانند یک دانه خردل است؛ کوچک‌ترین دانه‌ای که بر روی زمین وجود دارد (۳۰-۳۱). البته امروز می‌دانیم که دانه‌هایی کوچک‌تر از خردل نیز وجود دارند و در آن زمان نیز وجود داشتند و کاشته می‌شدند و عیسی نیز مطمئناً از این موضوع آگاه بوده است. باید به این توجه داشته باشیم که عیسی در این حکایت در پی آموزش علم گیاه‌شناسی اقلیمی به مخاطبانش نیست! دانه خردل در حکایات و فرهنگ آن زمان برای اشاره به چیزهای بسیار کوچک استفاده می‌شد و عیسی نیز از همین موضوع فرهنگی در حکایت خود استفاده می‌کند. او به این موضوع اشاره می‌کند که آغاز پادشاهی خداوند بسیار کوچک است و بی‌اهمیت به نظر می‌آید و همانند دانه خردل، توجه کسی را به خود جلب نمی‌کند.

با این حال، نباید ارزش پادشاهی خداوند را بر اساس آغاز کوچک و غیرقابل توجهش تعیین کرد. ملکوت خدا نیز در نهایت، همچون دانه خردلی که رشد می‌کند و به بزرگترین گیاهان بدل می‌شود، به چنان شکوه و عظمتی می‌رسد که از دید هیچ کس پنهان نخواهد ماند (۳۳). تاریخ، گواهی بر صحت این تعلیم عیسی مسیح است. او این پادشاهی را با دوازده مرد معمولی به عنوان رسولان و تعدادی از پیروانش آغاز کرد. او در منطقه‌ای دور افتاده از امپراطوری روم زندگی کرد و تنها مرگش در منابع تاریخی غیرمذهبی آن زمان ثبت شد. از زمان خدمات عیسی بر روی زمین، مرگ، قیام و صعودش به آسمان تاکنون، پادشاهی خداوند با قدرت پیش می‌رود و در حال گسترش است و کلیسای او در همه جای دنیا حتی در سرزمین‌هایی که دشمن او محسوب می‌شوند یافت می‌شود.

جان کلون درباره این حکایت اینگونه نوشته است: "خداوند حکومت خود را با آغازی ضعیف و کوچک نمایان ساخت تا پس از رشد فراتر از انتظار آن، قدرت او بیشتر به نمایش گذاشته شود." تنها توضیحی که برای رشد پادشاهی مسیح بر روی زمین می‌توان داد این است که «کار خداوند بوده است». ادامه یافتن کلیسای عیسی مسیح و رشد آن تأییدی محکم بر درستی و حقانیت انجیل اوست.

پدر آسمانی! بذر انجیل توسط تو در دلم کاشته شد و بدون آنکه برای جوانه زدن و شکوفا شدنش کاری کرده باشم، ثمره دادنش را جشن گرفتم. اکنون که میوه ایمان از این بذر به وجود آمده است، از تو خواهش می‌کنم مرا برای تقویتش تجهیز کنی. کمک کن آن را با کلام تو آبیاری کنم تا ثمرات بیشتری برای تو به ارمغان بیاورم. به نام عیسی مسیح، آمین!

رفرنسهایی برای مطالعه بیشتر:

پیدایش ۱: ۱۵-۶ / اول پادشاهان ۹: ۱۸-۱۳ / متی ۳۱-۳۳ / لوقا ۱۳: ۱۸-۲۱

اقتباسی از لیونر مینیستری (Ligonier ministry)